

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 21

Vydána dne 21. května 1960

Cena 40 haléřů

OBSAH:

55. Vyhláška ministerstva energetiky a vodního hospodářství, kterou se upravují některé povinnosti výrobců a provozovatelů parních kotlů (parních generátorů) a jiných tlakových nádob a mění některé předpisy o bezpečnosti a hospodárnosti těchto technických zařízení
56. Vyhláška ministerstva školství a kultury o úhradě nákladů na udržování a obnovu kulturních památek
57. Vyhláška rady Krajského národního výboru v Brně, kterou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji stavebními úřady prvního stupně
58. Vyhláška rady Krajského národního výboru v Liberci, kterou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji stavebními úřady prvního stupně
59. Úřední sdělení z ministerstva školství a kultury o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministerstva školství a kultury č. 44/1960 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 97/1956 Ú. l., o úpravě autorských odměn za literární díla, ve znění pozdějších předpisů

55

VYHLÁŠKA

ministerstva energetiky a vodního hospodářství

ze dne 27. dubna 1960,

kteřou se upravují některé povinnosti výrobců a provozovatelů parních kotlů (parních generátorů) a jiných tlakových nádob a mění některé předpisy o bezpečnosti a hospodárnosti těchto technických zařízení

Ministerstvo energetiky a vodního hospodářství stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a Ústřední radou odborů podle § 10 odst. 1 vládního nařízení č. 53/1952 Sb., o zajištění bezpečnosti a hospodárnosti provozu některých technických zařízení:

Čl. I

Povinnosti výrobců a provozovatelů parních kotlů (parních generátorů) a jiných tlakových nádob

§ 1

[¹] Výrobci jsou povinni předkládat Ústavu technického dozoru (dále jen „Ústav“) ke schválení konstrukční podklady parních kotlů (parních generátorů) s konstrukčním přetlakem přes 16 atp, tlakových nádob stabilních s nejvyšším pracovním přetlakem přes 25 atp, kovových tlakových nádob k dopravě plynů se zkušebním přetlakem přes 33 atp a všech kovových tlakových nádob k dopravě čpavku a chlóru; rozsah a druh těchto konstrukčních podkladů stanoví příslušné předpisy.*]

*] Jsou to předpisy vyhlášené vyhláškami č. 186/1957 Ú. l., o stavbě, opravách a umístění parních generátorů, č. 187/1957 Ú. l., o stavbě a opravách tlakových nádob stabilních, č. 188/1957 Ú. l., o kovových tlakových nádobách k dopravě plynů a č. 189/1957 Ú. l., o ocelových nádobách na kapalný chlór.

[²] Povinnost podle odstavce 1 se však týká jen těch zařízení, jejichž konstrukce se podstatně liší od konstrukcí Ústavem již schválených; v případě pochybnosti, zda jde o podstatnou odlišnost, vyžádá si výrobce závazné stanovisko Ústavu.

§ 2

[¹] Výrobci provedou po dohotovení parních kotlů (parních generátorů) a tlakových nádob stabilních jejich stavební a první tlakové zkoušky; tyto zkoušky mohou provést též montážní závody, pokud k tomu mají od výrobce písemný souhlas. Výrobci jsou dále povinni vyhotovit a dodat pro tato vyrobená zařízení revizní knihy.*]

[²] Po úspěšné stavební a první tlakové zkoušce označí výrobce, popřípadě montážní závod nýty továrního štítku a pojistné ventily kulatým ocelovým razídkem o průměru 10 mm se svým znakem, popřípadě zkráceným názvem závodu; rovněž potvrdí revizní knihy svým podpisem a opatří je kulatým razítkem o průměru 35 mm se stejným označením.

*] Vyzkoušení, vydání revizních knih, jakož i údržba kovových tlakových nádob k dopravě plynů je upravena Předpisy a technickými pravidly pro kovové tlakové nádoby k dopravě plynů, vyhlášenými vyhláškou č. 188/1957 Ú. l.

[³] Zkoušky a úkony podle odstavců 1 a 2 provádějí odborní zaměstnanci oddělení technické kontroly (OTK) výrobce, popřípadě montážního závodu, jejichž kvalifikace byla Ústavem ověřena.

[⁴] U parních kotlů (parních generátorů) a tlakových nádob stabilních uvedených v § 1 odst. 1 jsou výrobci, popřípadě montážní závody povinni ohlásit termín stavební a první tlakové zkoušky Ústavu, a to alespoň 14 dnů předem, aby se mohl těchto zkoušek svým orgánem zúčastnit.

§ 3

K zajištění bezpečného, spolehlivého a hospodárného provozu parních kotlů (parních generátorů) a tlakových nádob stabilních jsou jejich provozovatelé povinni provádět v rámci plánovité údržby odbornými zaměstnanci potřebné revize (prohlídky a zkoušky); výsledky těchto revizí zapisují do knihy provozních záznamů.

§ 4

Orgány Ústavu zejména kontrolují:

- a) zda a jak výrobci dbají, aby vyrobené parní kotle (parní generátory) a jiné tlakové nádoby vyhovovaly technickým předpisům a normám, jakož i požadavkům bezpečného a hospodárného provozu,
- b) zda a jak provozovatelé parních kotlů (parních generátorů) a tlakových nádob stabilních zajišťují jejich řádnou obsluhu a údržbu a zda provozují tato zařízení bezpečně, spolehlivě a hospodárně; kontroly u provozovatelů provádějí orgány Ústavu podle stavu zařízení, tlakové zkoušky však nejpozději za 9 roků, vnitřní prohlídky nejpozději za 5 roků, zevní prohlídky nejpozději za 3 roky

od poslední zkoušky nebo prohlídky téhož druhu. Výsledky těchto zkoušek a prohlídek zapisuje kon-

trolující orgán do revizních knih kontrolovaných zařízení.

Čl. II

Změny a doplňky vyhlášky č. 188/1957 Ú. l., o kovových tlakových nádobách k dopravě plynů

Vyhláška č. 188/1957 Ú. l., o kovových tlakových nádobách k dopravě plynů se mění a doplňuje takto:

1. K § 6 se připojuje odstavec 7, který zní: „Zkušebny, které se zabývají zkoušením nádob na plyny, jsou povinny opatřit si nejpozději do 31. prosince 1960 zvláštní oprávnění podle čl. 5.122 Předpisů.“
2. § 8 včetně nadpisu se zrušuje.

Čl. III

Vyhlášení změn a doplňků některých předpisů pro parní kotle (parní generátory) a jiná tlaková zařízení

Za závazné se vyhláší změny a doplňky:

1. Předpisů a technických pravidel pro stavbu, opravy a umístění parních generátorů (vyhláška č. 186/1957 Ú. l.),
2. Předpisů a technických pravidel pro stavbu a opravy tlakových nádob stabilních (vyhláška č. 187/1957 Ú. l.),
3. Předpisů a technických pravidel pro kovové tlakové nádoby k dopravě plynů (vyhláška č. 188/1957 Ú. l.),
4. Bezpečnostních předpisů a technických pravidel pro ocelové nádoby na kapalný chlór (vyhláška č. 189/1957 Ú. l.), vydané Ústavem.*)

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

První náměstek ministra:

inž. Baier v. r.

56

VYHLÁŠKA

ministerstva školství a kultury

ze dne 14. května 1960

o úhradě nákladů na udržování a obnovu kulturních památek

Ministerstvo školství a kultury stanoví v dohodě s ministerstvem financí a s ostatními zúčastněnými ústředními úřady podle § 8 odst. 5 zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách (dále jen „zákon“):

Oddíl I

Péče o kulturní památky a náhradní úkon

§ 1

[¹] Vlastník kulturní památky je povinen pečovat o její zachování a údržbu a provádět na ní

*) Změny a doplňky Předpisů je možno zakoupit u Ústavu technického dozoru, Praha 2, Ve smečkách 29.

potřebné úpravy nebo obnovu (dále jen „udržování památky“) podle ustanovení § 8 odst. 1 a 2 zákona vlastním nákladem. Stejnou povinnost jako vlastník památky má každý, kdo ji má u sebe; u památek, které jsou národním majetkem, plní tuto povinnost organizace, která památku spravuje nebo které byla odevzdána do trvalého užívání (§ 103 odst. 2 obč. zák.).

[²] Neplní-li povinná osoba nebo organizace povinnosti uvedené v odstavci 1, může krajský národní výbor rozhodnout, že na náklad této osoby [organizace] provede opatření nezbytná k zachování památky. Na náklad osoby [organizace], která má památku u sebe, mohou být tato opatření provedena jen tehdy, jestliže tato osoba [organizace] je na základě právního poměru k vlastníkovu povinna hradit náklady spojené s udržováním památky. Výši náhrady za provedené práce stanoví okresní národní výbor výměrem, který vydá ihned po provedení opatření k zachování památky; jde-li o nemovitou památku, která není národním majetkem, bez průtahu též zařídí, aby pohledávka na náhradu vůči vlastníkovu byla zajištěna zástavním právem na nemovité památce.

Oddíl II

Příspěvek

§ 2

[¹] Nemůže-li povinná osoba [organizace] uhradit náklad na nezbytnou úpravu památky z vlastních prostředků ani z půjčky poskytnuté jí Státní spořitelnou, nebo nemá-li z takovéto úpravy užitek, anebo má-li z ní užitek jen nepatrný v poměru k nákladu, může jí krajský národní výbor poskytnout na její žádost na úhradu nákladu příspěvek, a to až do výše $\frac{9}{10}$ nákladu; v mimořádných případech, zejména při nutné konzervaci nebo restaurování maleb, fresek, sgrafit, plastik a bohatě členěné štukové výzdoby, lze uhradit tímto příspěvkem náklad zcela.

[²] Žádost o příspěvek se podává u krajského národního výboru, v jehož obvodu se památka nalézá. Žadatel je povinen předložit rozpočet nákladů na úpravu, a pokud jde o nemovitou památku, uvést též její roční čistý výnos za poslední tři roky a břemena vážnoucí na nemovitosti.

[³] O poskytnutí příspěvku a jeho výši rozhoduje krajský národní výbor na základě

- podkladů potřebných pro posouzení výše nákladů,
- výsledku šetření konaného o tom, zda a jaký užitek přinese žadateli provedení úprav,
- stanoviska Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody, jde-li o národní kulturní pa-

mátku nebo o nemovitou památku ležící v památkové rezervaci,

- posouzení majetkových a výdělkových poměrů žadatele a jeho schopnosti získat u Státní spořitelny úvěr.

[⁴] Uzná-li krajský národní výbor, že žádost o poskytnutí příspěvku je odůvodněna, určí výši příspěvku a podmínky, za kterých se poskytne; zejména si vymíní, že při převodu vlastnictví k památce mezi živými může být požadováno, aby byl vrácen příspěvek, popřípadě jeho část. Může si též vymínit, že památka bude pojištěna a v jaké výši.

§ 3

Příspěvek se vyplácí přímo organizaci, která provádí úpravu památky, a to na podkladě faktur potvrzených krajským národním výborem. Ten, komu se dostává příspěvku, je povinen předkládat faktury tomuto výboru a doklady o rozsahu provedených prací.

Oddíl III

Závěrečná ustanovení

§ 4

Krajský národní výbor může pověřit podřízený orgán nebo zařízení, aby místo něho provedlo některé úkony, které mu přísluší podle této vyhlášky.

§ 5

[¹] Na úpravy památek, které jsou v soukromém vlastnictví, lze poskytovat příspěvek podle oddílu II jen zcela výjimečně, a to jenom jde-li o památky, které neposkytují žádný výnos nebo jenom zcela nepatrný a jejichž prodejní cena by byla se zřetelem k tomu, že jde o věci památkově chráněné s omezenou možností hospodářského využití, nepatrná (např. staré větrné mlýny, hradby, staré nepoužívané sýpky, hamry nebo jiné podobné památky).

[²] Ustanovení § 1 odst. 2 se nepoužije u úprav, na něž se vztahují ustanovení zákona č. 71/1959 Sb., o opatřeních týkajících se některého soukromého domovního majetku, a vyhlášky ministerstev financí a spravedlnosti č. 236/1959 Ú. l., vydané k jeho provedení, i když úpravy směřují též k udržování památky; na tyto úpravy se nevztahují ustanovení oddílu II.

[³] Ustanovení oddílu II se nevztahují na památky, které jsou ve vlastnictví státu, církvi a náboženských společností.

§ 6

Tato vyhláška platí jen v českých krajích a nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

Ministr:

Kahuda v. r.

57

VYHLÁŠKA

rady Krajského národního výboru v Brně

ze dne 9. dubna 1960,

**kteřou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji stavebními úřady
prvého stupně**

§ 1

Rada Krajského národního výboru v Brně určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebními úřady prvního stupně výkonné orgány Místních národních výborů:

Tajemník:
Kavan v. r.

Moravský Krumlov, okres Moravský Krumlov,
Valtice, okres Mikulov.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. května 1960.

Předseda:
Nedělka v. r.

58

VYHLÁŠKA

rady Krajského národního výboru v Liberci

ze dne 26. dubna 1960,

**kteřou se určují výkonné orgány dalších místních národních výborů v kraji stavebními úřady
prvého stupně**

§ 1

Rada Krajského národního výboru v Liberci určuje podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, stavebními úřady prvního stupně výkonné orgány Místních národních výborů:

a) v Mnichově Hradišti, okres Mnichovo Hradiště, dnem 1. dubna 1960,

Tajemník:
Hejduk v. r.

b) v Doksech, okres Doksy, dnem 1. května 1960,
c) v Bělé pod Bezdězem, okres Doksy, dnem 1. července 1960.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. dubna 1960.

Předseda:
Jelínek v. r.

59

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

z ministerstva školství a kultury

ze dne 5. května 1960

o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministerstva školství a kultury č. 44/1960 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 97/1956 Ú. l., o úpravě autorských odměn za literární díla, ve znění pozdějších předpisů

V § 5 odst. 1 (čl. I bod 1) poslední věta se opravuje tisková chyba, takže toto ustanovení zní správně:

„K vydání slovesných děl československých autorů...“

V § 8 odst. 4 (čl. I bod 2) první věta se opravuje tisková chyba, takže toto ustanovení zní správně:

„U slovesných děl, jejichž rozmnožení...“

První náměstek ministra:
Křístek v. r.